

Tárgy: A kamara elnökének hozzájárulása nélkül az ügyféllel kötött jogügylet

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2021.F.149/7.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2021. június 16. napján tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd 1 (egy) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

200.000,-Ft, azaz Kettőszázezer forint pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott 200.000,-Ft, azaz Kettőszázezer forint pénzbírságot, valamint 30.000,- Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

Indokolás

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Az eljárás alá vont ügyvéd ellen a [...] Kft. törvényes képviselője tett jogszabályba ütköző szerződések szerkesztését kifogásoló bejelentést, melyhez melléketeket csatolt.

A vezető fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot elrendelte, és felhívta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a vizsgálat lefolytatásához szükséges iratokat 8 napon belül köteles, az ügyre vonatkozó észrevételeit pedig jogosult a kamarának megküldeni.

Az eljárás alá vont ügyvéd igazoló nyilatkozatát melléletekkel együtt előterjesztette.

A fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot további 3 hónappal meghosszabbította.

A fegyelmi biztos az előzetes vizsgálati eljárás eredményeként fegyelmi eljárást kezdeményezett.

Az előzetes vizsgálat során a tényállás megállapítása körében értékelésre kerültek mind a bejelentő, mind az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatai, valamint a rendelkezésre bocsátott terjedelmes iratanyag, amelyek alapján a bejelentő beadványa részben alapos.

A bejelentő szerint az eljárás alá vont ügyvéd az értékesített ingatlanok vételárát elsikkasztotta, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd által szerkesztett szerződésekben az eladó társaság korábbi ügyvezetője az ingatlanokat és a hajót megítélése szerint a piaci forgalmi érték alatt értékesítette.

A bejelentő állítása szerint az eljárás alá vont ügyvéd terhére róható az, hogy személyes vagyontárgyai az értékesített hajón maradtak.

A bejelentéssel összefüggésben egy ügyben került megállapításra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magánszemélyként ingatlan adásvételi szerződést kötött megbízójával, amely szerződéshez nem kérte a Budapesti Ügyvédi Kamara elnökének hozzájárulását.

A rendelkezésre álló adatok alapján ezért az volt megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy ügyfelével a maga javára kötött ingatlan adásvételi szerződéshez nem kérte a Budapesti Ügyvédi Kamara elnökének hozzájárulását, megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdését, valamint az Etikai szabályzat 5.8. b) pontját, mellyel 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács elnöke az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását kezdeményezte.

A fegyelmi biztos a fegyelmi ügy tárgyaláson kívüli elbírálásával egyetértett, egyben megtette végindítványát.

A tényállás:

A L. Kft. ügyvezetője 2011. január 21-től 2013. május 28-ig H.J., 2013. május 28-tól 2019. december 18-ig S.Zs. voltak, majd 2019. december 18-tól jelenleg is T.I.E.

A R. Kft. ügyvezetője 2013. november 4-től 2019. december 18-ig szintén S.Zs. volt, majd 2019. december 18-tól jelenleg is T.I.E.

Az eljárás alá vont ügyvéd a társaságok ügyvezetőjét, S.Zs-t személyesen ismerte, 2010-től kezdődően több megbízást is adott ügyvédi irodája számára, ezért a társaságok cégkivonatainak lekérdezése mellett hivatása gyakorlásából is tudomással bírt arról, hogy S.Zs. a L. Kft. és a R. Kft. törvényes képviselőjére önállóan, korlátozástól mentesen, határozatlan időtartamra jogosult.

2019 nyarán a fenti társaságok képviselőjében S.Zs. egy nagyobb ingatlancsoport értékesítését határozta el és kérte az eljárás alá vont ügyvéd közreműködését az alábbiak szerint:

2019. augusztus 30. napján S.Zs. a L. Kft. képviselőjében írásbeli megbízást adott az eljárás alá vont ügyvédnek arra, hogy készítse el és ellenjegyezzen 10 ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződéseket, melyeket G.J. részére kívántak értékesíteni.

Az eljárás alá vont ügyvéd ugyanezen a napon településenként három különböző okiratba foglaltan elkészítette a megjelölt ingatlanokra vonatkozó adásvételi szerződéseket, melyeket a szerződő felek aláírtak, az eljárás alá vont ügyvéd pedig ellenjegyezte. Az adásvételi szerződések szerint a vételárat a vevő közvetlenül vállalta teljesíteni az eladó részére, banki átutalás útján.

A szerződő felek a 10. alatti ingatlanra 2019. augusztus 30. napján kötött adásvételi szerződést közös megegyezéssel felbontották, elszámoltak egymással, majd 2019. szeptember 24. napján az ingatlant a L. Kft. értékesítette Sz.L. részére, mely okiratokat szintén az eljárás alá vont ügyvéd készítette és ellenjegyezte, külön írásbeli megbízási szerződés alapján.

A L. Kft. a 7-8. sz. ingatlanokra G.J.-vel kötött adásvételi szerződéseket ugyancsak felbontotta, a 8. számú ingatlanét ismeretlen időpontban, míg a 7. sz. ingatlanét 2020. február 23. napján, mely okiratokat szintén az eljárás alá vont ügyvéd készítette el és ellenjegyezte.

A 8. sz. ingatlanra a L. Kft. később, 2019. október 24. napján K.I.L. és Z.A. vevőkkel újabb adásvételi szerződést kötött, azonban ezen okiratokat nem az eljárás alá vont ügyvéd, hanem egy másik ügyvéd készítette és ellenjegyezte. E jogüggyellett összefüggésben S.Zs. ügyvezető meghatalmazta az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a vevőktől a vételárat átvegye, melynek keretében az eljárás alá vont ügyvéd 2019. november 22. napján igazolhatóan 5.000.000 Ft-ot készpénzben átvett, melyet 2019. november 23. napján írásbeli átvételi elismervény ellenében átadott a L. Kft. ügyvezetőjének.

Az eljárás alá vont ügyvéd a R. Kft. megbízásából 2019. szeptember 10. napján kelt írásbeli megbízási szerződés alapján közreműködött a [...] típusú hajó értékesítésében is, melynek adásvételi szerződését elkészítette és ellenjegyezte, illetőleg közreműködött az új tulajdonos nyilvántartásban történő átvezetése érdekében is.

Az eljárás alá vont ügyvéd a megbízásokért járó megbízási díjakról minden esetben a megbízási szerződésnek megfelelő számlát állított ki.

T.I.E., miután megválasztották a L. Kft. ügyvezetőjévé, jogi képviselőjén keresztül megkereste az eljárás alá vont ügyvédet azzal, hogy a még hatályban lévő adásvételi szerződéseket a társaság fel kívánja bontani, melyek alapján a jogügyleteket felbontó megállapodásokat 2020. február 13. napján az eljárás alá vont ügyvéd elkészítette és ellenjegyezte.

Az eljárás alá vont ügyvéd magánszemély vevőként 2019. október 3. napján kötött egy adásvételi szerződést egy újabb, 11. ingatlanra is, azonban nem az érintett társaságokkal, hanem N.N. ügyfelével, aki az ugyanezen a napon létrejött megbízási szerződésben meghatározott 1.000.000 Ft ügyvédi munkadíjat nem tudta megfizetni az eljárás alá vont ügyvéd irodája számára. Az eljárás alá vont ügyvéd ennek megfelelően 1.000.000 Ft vételárért megvásárolta N.N-től az ingatlant, mely vételárat az eljárás alá vont ügyvéd beszámított az ügyvédi irodával szemben fennálló ügyvédi munkadíj-tartozásba. Az eljárás alá vont ügyvéd az 1.000.000 Ft-ot közvetlenül az ügyvédi irodának utalta át, mely tranzakcióról számlát állított ki.

A bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd terhére elsődlegesen azt róta, hogy a L. Kft. portfóliójából három, az eljárás alá vont ügyvéd által szerkesztett és ellenjegyzésével adásvételi szerződéssel kilenc darab ingatlan egy napon, egyetlen magánszemély részére eladásra került. A társaság részéről az akkori ügyvezető, S.Zs. járt el és írt alá.

Az eladásokról a társaság tulajdonosa nem értesült, az értékesítés ellenértékét a társaság nem kapta meg, az a társaság házipénztárába sem folyt be.

Továbbá az eljárás alá vont ügyvéd és nevezett ügyvezető közreműködésével az egyik ingatlan adásvételét is megkezdték, mely azonban sikeresen megakadályozásra került, de ennek kapcsán a társaságnak 9.500.000,-Ft fizetési kötelezettsége származott.

Állítása szerint a vételárat nevezett ügyvéd és ügyvezető felvették, de az nem került a cég könyvelésébe, házipénztárába és folyószámlájára sem.

Egy ingatlan először egy N.N. nevű személynek került eladásra, aki az ingatlant az eljárás alá vont ügyvédnek értékesítette.

A cég tulajdonában volt másik budapesti ingatlan egy Sz.L. nevű személy részére került értékesítésre 18 millió forintért, azonban az ingatlan piaci ára 20-22 millió forint, ezzel a piaci ár alatti értékesítéssel a cég 4 millió forint veszteséget szenvedett el.

Mindezen felül értékesítésre került egy vitorlás hajó is, melynek vételára szintén nem került a cég könyvelésébe, házipénztárába, illetve bankszámlájára sem.

A szerződés nem a vitorlás hajó valós vételárát tartalmazta, így a szerződés színlelt.

A tulajdonos személyes tárgyai, értékei – 1.060.000,-Ft értékben – a hajón maradtak, azokat a vevő nem engedte elhozni a hajó átadásakor.

A fentiek alapján a kár összege 213.957.002,-Ft, amit a nevezett S.Zs. volt ügyvezető és az eljárás alá vont ügyvéd okozott.

Végül sikerült a társaságnak a kilenc darab ingatlanból nyolc ingatlant „visszaszereznie”.

A bejelentő az általa előadottak alátámasztásul csatolta az adásvételi szerződéseket, tulajdoni lapokat, hajólevelet, ingatlan adásvételi szerződést felbontó megállapodást, megállapodás adásvételi szerződés megszüntetéséből eredő elszámolt, átvételi elismervényt, ügyvezetői meghatalmazást és aláírásmintát.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd igazoló nyilatkozatában előadta, hogy több szerződést szerkesztett és ellenjegyzett a L. Kft., és a R. Kft. számára, jogi képvisellet látott el, a részére adott megbízásoknak maradéktalanul és szabályszerűen tett eleget.

A L. Kft és annak ügyvezetője, S.Zs. 2010. év óta ügyfele, több céges és magánjellegű ügyben egyaránt.

Az eljárás alá vont ügyvéd vitatta, hogy sikkasztást követett volna el, figyelemmel arra, hogy az adásvételi szerződésekben a vevők a vételár megfizetését közvetlenül vállalták teljesíteni az eladó részére, ezért letéti szerződés sem készült, hiszen a jogügyletekkel kapcsolatban pénzt letétként nem kezelt.

Egy ingatlan adásvétele kapcsán az ügyfél számára tanácsot adott, az ellenjegyző nem ő volt. Vételárat egy alkalommal vett át ügyfele részére meghatalmazással, mely összeget ügyfele átvette tőle, az összeg nem került ügyvédi letétbe.

Az eljárás alá vont ügyvéd hangsúlyozta, hogy a S.Zs. által adott megbízások nem voltak számára gyanúsak, hiszen 2010. óta rendszeresen bízta meg különböző ügyekben jogi képvisellel, okiratszerkesztéssel, melyekkel kapcsolatban probléma nem merült fel.

Az eljárás alá vont ügyvéd kiemelte, hogy az ingatlanok és a hajó vételárában a szerződő felek egymás között egyeztek meg, annak megítélésére pedig, hogy azok a piaci forgalmi értékkel arányosak-e, nem rendelkezik megfelelő szakértelemmel és nem is képezi ügyvédi kompetenciáját az, hogy a felek által kialakított vételárat felülvéleményezze.

Az eljárás alá vont ügyvéd vitatta azt is, hogy a bejelentő ingatlan portfóliójából a maga számára szerzett volna meg ingatlant. Elismerte ugyan, hogy valóban megvásárolt egy ingatlant, azonban azt nem a bejelentőtől, hanem N.N. ügyfelétől szerezte meg, aki enélkül nem tudta volna számára kifizetni a megbízási díjat.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi felelősségét igazoló nyilatkozatában nem ismerte el és kérte az előzetes vizsgálat megszüntetését.

A fegyelmi biztos végindítványára tett észrevételeiben a terhére rótt mulasztásban, miszerint a Kamara elnöke hozzájárulását nem kérte az ügyfele és közte létrejött adásvételi szerződés vonatkozásában, fegyelmi felelősségét elismerte.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos végindítványában a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában írt tényállást és jogi minősítést változatlanul fenntartotta: az eljárás alá vont ügyvéd és N.N. között létrejött ingatlan adásvételi szerződés megkötése napján N.N. az eljárás alá vont ügyvéd ügyfele volt, hitelszerződésből eredő jogvitában jogi képvisellet látta el.

Emellett alappal lehet feltételezni azt is, hogy az eljárás alá vont ügyvédre átruházott ingatlan – mint hitelfedezet – a hitelszerződésekkel kapcsolatos jogvitákhoz kapcsolódtak, hiszen az függetlenül, hogy biztosítékként korábban lekötésre került-e, N.N-nek a megjelölt bankokkal szemben fennálló tartozásának, esetleges végrehajtási eljárásban fedezetül szolgált.

A fegyelmi biztos álláspontja szerint – tényelődadásokon alapuló statisztikák szerint – megalapozottan lehet következtetni arra is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által megvásárolt ingatlan piaci forgalmi értéke jelentősen magasabb, mint az adásvételi szerződésben rögzített.

Az eljárás alá vont ügyvéd tehát saját ügyfelével, a megbízás hatálya alatt a megbízással kapcsolatos jogügyletet kötött, melyhez nem kérte a Budapesti Ügyvédi Kamara elnökének hozzájárulását.

Mindennek eredményeként álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd az Üttv. 107. § a) pontja szerinti 1 (egy) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi büntetés kiszabása körében kérte, hogy a Fegyelmi Tanács súlyosító körülményként vegye figyelembe az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét, azt, hogy a jogügylet megkötésére ügyfele szorult helyzetének kihasználásával került sor, amely nagy valószínűséggel fedezetelvonást is eredményezett az érintett bankok irányában. Enyhítő körülményt nem talált.

A fentiek alapján indítványozta, hogy a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéddel szemben az Üttv. 108. § b) pontja alapján pénzbírságot szabjon ki, melynek mértékét a kiszabható alsó határ és a középmérték között állapítsa meg.

Indítványozta továbbá, hogy a Fegyelmi Tanács kötelezze az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése alapján a fegyelmi eljárás FESZ 40.1. és 40.2. b) pontja szerinti költségeinek megtérítésére.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

Figyelemmel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő által kifogásolt tevékenységet 2019-2020. évben fejtette ki, ezért a fegyelmi felelősségének elbírálása során az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.), illetőleg a 2018. május 1. napjától hatályos 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) rendelkezéseit kell alkalmazni.

Eljárásjogi szempontból az előzetes vizsgálati eljárásra az Üttv. 208. § (22) bekezdése alapján a 2019. január 1. napjától hatályos, a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: FESZ) rendelkezéseit kellett alkalmazni tekintettel arra, hogy az előzetes vizsgálat 2019. január 1. napja után indult.

Az Üttv. 107. § értelmében: *„Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha*

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy

b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.”

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése kimondja, hogy *„Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.”*

Az Üttv. 27. § (1) bekezdés a.) pontja értelmében *ügyvédi tevékenység megbízás alapján folytatható.*

Az Üttv. 29. §(1)-(2) bekezdése kimondja, hogy *„(1) A megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul.”*

„(2) Az (1) bekezdés szerinti írásba foglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.”

Az Üttv. 30. § (1) bekezdése szerint *a felek a megbízási díjban szabadon állapodnak meg. A felek költségátalány alkalmazását is kiköthetik.*

Az Üttv. 34. § (1) bekezdése rögzíti, hogy *„Ha az ügyvédi tevékenység gyakorlásához az ügyfél képviselete szükséges, a képviseleti jog létesítéséről meghatalmazást kell kiállítani a megbízott részére”,* míg e szakasz (2) bekezdése szerint *„Az ügyvédi tevékenység gyakorlására adott meghatalmazást írásba kell foglalni, és annak tartalmaznia kell a megbízott elfogadó nyilatkozatát is. Az e bekezdésnek megfelelően kiállított meghatalmazás teljes bizonyító erejű magánokirat.”*

Az Üttv. 39. § (3) bekezdés második mondata értelmében *„A jogi képviselet ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.”*

Az ÜESZ 2.1. pontja kimondja: *„Az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselet ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá – jogellenes befolyásolásuk nélkül – a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.”*

A 2.2. pont szerint: *„Az ügyvédi tevékenység gyakorlója a rábízott ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban az ügyfél tényelőadásainak szem előtt tartásával látja el.”*

Míg az ÜESZ 2.4. pontja értelmében: *„Az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.”*

Az ÜESZ 5.8. b) pontja szerint *„Az ügyvédi tevékenység gyakorlója ügyfelével a megbízási jogviszony fennállása alatt saját maga, illetve a Polgári Törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozója javára a megbízás tárgyára vonatkozóan vagy a megbízással kapcsolatban – ügyvédi megbízási díj-megállapodás kivételével – jogügyletet csak az illetékes területi ügyvédi kamara elnökének a hozzájárulása után köthet.*

Az Üttv. 127. § (1) bekezdése értelmében: *Egyszerű megítélésű ügyben a fegyelmi tanács a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg.*

A FESZ 22.1. pontja értelmében pedig: *A fegyelmi ügy tárgyalás tartása nélküli elbírálása indokolt, ha a fegyelmi vétség egyértelmű, a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás felvétele nélkül megállapítható a fegyelmi felelősség.*

-.-.-

A Fegyelmi Tanács a tényállást a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd írásbeli előadása és az általuk csatolt iratok alapján állapította meg és azt minden vonatkozásában – egyezően a fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában írtakkal – aggálytalannak tekintette.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi eljárásban kizárólag az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelőségét vizsgálja és kizárólag ebben a körben hoz határozatot. Miként a bejelentő esetleges egyéb igényét (kártérítés stb.) nem vizsgálja, nem vizsgálhatja, úgy az eljárás alá vont ügyvédnek a bejelentővel szembeni esetleges igényét sem. Ilyen igény külön eljárásban, bíróság előtt érvényesíthető.

A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ingatlan és a vitorlášhajó adásvételi szerződéseivel kapcsolatban kapott megbízást maradéktalanul és az ügyvédi tevékenységre vonatkozó szakmai szabályok be- és megtartása mellett teljesítette.

A rendelkezésre álló okiratokból egyértelműen megállapítható, hogy az adásvételek során a vevők minden esetben közvetlenül vállalták a vételár megfizetését az eladónak banki átutalás útján, ezért nem volt olyan értékesítésből származó bevétel, amelyet az eljárás alá vont ügyvéd kezelhetett és ezáltal elsikkaszthatott volna. A bejelentő sem állítja, hogy a vételárat a vevők ne fizették volna meg, csak azt, hogy a társaság könyveiben nem jelenik meg a pénzmozgás, amelynek ellenőrzése azonban nem az eljárás alá vont ügyvéd feladata.

A rendelkezésre álló iratanyag alapján egy ügylet kapcsán – amelyben az eljárás alá vont ügyvéd részt vett meghatalmazással – volt készpénzmozgás, amelynek szerződését nem az eljárás alá vont ügyvéd szerkesztette, ellenjegyezte. Ebben a jogügyletben az eljárás alá vont ügyvéd arra kapott meghatalmazást a társaság ügyvezetőjétől, hogy az eladó társaság helyett a vételárat átvegye. Erre sor került 5.000.000 Ft összegben, melyet azonban igazolhatóan már másnap átadott meghatalmazójának (megbízójának).

Azzal kapcsolatban, hogy az ingatlan-átruházásból származó bevételek valóban nem jelentek meg a társaság könyveiben, a bejelentő bizonyítékot (pl. bankszámlakivonatokat, beszámolót stb.) nem csatolt, de mivel az adásvétel tárgyát képező ingatlanok vételárának teljesítésére a felek az eljárás alá vont ügyvéd közreműködése nélkül, közvetlenül vállaltak kötelezettséget egymás felé, ezért az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége e körben nem állapítható meg.

A Fegyelmi Tanács is – ahogyan ezt az eljáró fegyelmi biztos is tette – rámutat arra, hogy a sikkasztás vagy hűtlen kezelés elkövetését kizárólag bíróság állapíthatja meg jogerős határozatában, ezért ennek hiányában kizárólag az vizsgálható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd eleget tett-e a letétkezelésből adódó kötelezettségének. Mivel azonban a jogügylettelekkel kapcsolatosan letétkezelést nem végzett, ezért nem állapítható meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a letétkezelés szabályait megsértette volna.

Nem nyert megállapítást az sem, hogy az eljárás alá vont ügyvéd színlelt szerződéseket készített volna és ilyenre tulajdonképpen maga a bejelentő sem hivatkozott. A bejelentő csupán azt sérelmezte, hogy megítélése szerint a korábbi ügyvezető az ingatlanokat és a hajót a piaci forgalmi érték alatt értékesítette.

A vételárban a szerződő felek minden esetben egymás között állapodtak meg, arra az eljárás alá vont ügyvédnek nincs, nem volt és nem is lehetett ráhatása. Nem rendelkezik olyan szakértelemmel, amelynek birtokában ehhez megfelelő kompetenciával rendelkezett volna, ezért önmagában a vételár összegének sérelmezése nem alapozza meg a színlelt szerződés létrejöttének megállapítását, amely egyébiránt polgári bíróság hatásköre és különösen nem e körben a szerződést szerkesztő és ellenjegyző ügyvéd felelősségét.

Ugyancsak nem volt alapos a bejelentés abban a tekintetben sem, hogy az eljárás alá vont ügyvéd terhére róható az, hogy személyes vagyontárgyai az értékesített hajón maradtak. Az eljárás alá vont ügyvéd a hajó birtokbaadásában ugyanis nem vett részt, de, ha részt is vett volna, sem lett volna feladata, hogy a bejelentő személyes vagyontárgyairól gondoskodjon.

A feltárt tényállás alapján a bejelentéssel összefüggésben egyetlen egy esetben volt megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem a rá vonatkozó szabályok szerint járt el.

Az Etikai Szabályzat 5.8. b) pontja kimondja, hogy a megbízási jogviszony fennállta alatt az ügyvéd a maga javára saját ügyfelével szerződést csak a területileg illetékes ügyvédi kamara elnökének engedélyével köthet.

Kétségtelen és nem vitatott, hogy N.N. az eljárás alá vont ügyvéd ügyfele volt, ahogy a rendelkezésre álló iratokból az is megállapítható, hogy a megbízás minden bizonnyal folyamatban volt, hiszen mind a megbízás, mind az adásvételi szerződés 2019. október 3. napján kelt azzal, hogy a megbízási szerződésben az eljárás alá vont ügyvéd két hosszadalmas eljárásban történő jogi képviselőre vállalt megbízást, melynek ellenére az eljárás alá vont ügyvéd a Budapesti Ügyvédi Kamara elnökétől hozzájárulást nem csatolt.

A fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségének megállapítását az Üttv. 1. § (3) bekezdésére és az ÜESZ 5.8.b) pontjára alapította, ezt tartotta fenn végindítványában is.

Az eljárás alá vont ügyvéd és ügyfele között létrejött ingatlan adásvételi ügylet kapcsán csak utalást tett az ingatlan magasabb piaci forgalmi értékére, az ügyfél szorult helyzetének kihasználásra és arra, hogy „nagy valószínűséggel” fedezetelvonást is eredményezett az érintett bankok irányában.

A Fegyelmi Tanács ezeket a kérdéseket konkrét indítvány hiányában és arra is tekintettel, hogy ilyen irányú bejelentés, panasz, kifogás N.N-től sem érkezett, nem vizsgálta a jelen eljárásban.

Mindezek alapján az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy ügyfelével a maga javára kötött ingatlan adásvételi szerződéshez nem kérte a Budapesti Ügyvédi Kamara elnökének hozzájárulását, megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdését, valamint az Etikai szabályzat 5.8. b) pontját, mellyel 1 (egy) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács enyhítő körülményként értékelte a fegyelmi felelősség elismerését.

Az egy alkalommal kiszabott megrovás fegyelmi büntetés az eljárás alá vont ügyvéd tízéves pályafutása alatt nem értékelhető súlyosító körülménynek.

A fentiekre és az ügy összes körülményeire tekintettel – az Üttv. 109. § (1) bekezdésébe foglaltak figyelembevételével, a fegyelmi vétség súlyára, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, a feltárt összes körülmény figyelembevételével mérlegelési jogkörében – a Fegyelmi Tanács az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabását találta indokoltnak, melynek mértékét ugyancsak mérlegeléssel – figyelembe véve a fegyelmi biztos indítványát is – a rendelkező rész szerinti, az alsó és középmérték közötti, de az alsó értékhez közelebb eső mértékben látta arányban állónak a megvalósított fegyelmi vétséggel.

A Fegyelmi Tanács az Üttv. 127. § (1) bekezdése és a FESZ 22.1. pontja alapján határozatát tárgyaláson kívül hozta meg. Az alapul fekvő tényállás egyértelmű, annak elemei a bejelentés alapján megállapíthatók.

A fegyelmi felelősség, annak minősítése ilyen körülmények mellett kétséget kizáróan megállapítható.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése, a FESZ 40.1. és 40.2.b) pontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte.

A Fegyelmi Tanács határozata 2021. augusztus 23. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2021. F. 149.)